

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Fame & inopia neminem debere adigi ad adulteria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

At 3. quidam, aut quædam inopia coguntur corporis quæ-
 stum facere? Itaque vxorem prostituunt, aut ipsi pecunijs li-
 bidinosarum matronarum aluntur. Summa hæc calamitas est,
 vsque adeò hominem dementari, vt existimet, victum flagitijs
 esse quærendum. Nam, præter summam lucri turpitudinem,
 ex qua nullus esse bonus odor potest, nonne extrema miseria
 est, pudicitiam mercede vendere, nec jam manuum labore, sed
 adulterando victum quærere? Sunt quædam munia, quibus
 sese nonnulli coguntur sustentare, ob quæ nominata homines
 erubescunt; vt si dicatur: *Parens tuus est licitor, est carnifex, est
 canicida*: quanto magis in ruborem dari debent, de quibus dici
 potest: *Hi, vt habeant, quod comedant, adulterant? Hos coniu-
 ges, quia desides, quia inertes, artes alunt inhoneste: ad flagitia con-
 fugiunt, quia virtutibus destituuntur: scortantur, ne fame morian-
 tur. Pretium enim scorti vix est vnius panis; mulier autem viri
 pretiosam animam capit.* Est utique pretiosa, quia pretio, extra
 & citra vitium, ac miseratione digna: reperitque facile, Deo
 providente, qui, non jam illius, sed honestatis amore captus,
 necessaria vitæ subministrat. *Luchinus Viusaldus Genuensis, ju-
 uenis opulentus, Genuensem matronam frustra deperibat. At cum
 in Sardinia mulieris vir captus esset: ipsa egestate pressa, cum non ha-
 beret, vnde sibi filijsq; alimenta pararet: misit, qui Luchinum ad col-
 loquium inuiteret. Latus Luchinus, venisse tempus arbitrabatur,
 amatâ potius. Mulier pedibus eius prouoluta, manantibus lachry-
 mis, dixit: Mentem quidem sibi semper fuisse, vt inuiolatam con-
 iugi fidem seruaret: sed extrema inopia pressam, victamq; paruulo-
 rum pietate liberorum, quos fame jam confectos videbat, cogi se, vt
 suam filiorumq; vitam eius misericordia commendaret. Quibus ver-
 bis auditis, Luchinus, amore in pietatem conuerso, ne manu quidem
 mulierem contigit, sed statim domum reuersus, omnia vxori narra-
 uit, atque per eam mulieri pecuniam & cetera ad vitam necessaria
 misit. Verè hæc talis vxor fuit pretiosa, nam precibus vitam
 pudicitiamque conseruauit; egregio exemplo, plus precañdo,
 quàm procando, posse obtineri; neque inopia quenquam ad in-
 honesta remedia confugere oportere: sicut nec vidua illa, in
 Sarephã, confugit, eaque propter, farina atque oleo diuinitus.*

Prou. 6. 26.

Fulgos. lib. 4.
c. 3.

3. Reg. 17. 13.

Bbb 2

locupleta-

locupletata est. Nullam ergo feminam egestas debet ad illicita lucra impellere. Melius nouit Deus succurrere, quam impuri amatores. Nullum virum spes opum aut potentiae debet ad inhonesta inuitare, etiamsi Manuël Imperium Constantinopolitanum Irenes Augustae stupro dicatur meruisse. *Quid enim prodest homini, si mundum uniuersum lucretur, anima uero sua detrimentum patiatur?*

IX. 4. Denique sunt mulieres, quæ non solum, ad virorum suorum adulteria coniuuent, sed etiam incitant; atque hælongè profectò infelicissima. Siquidem potestatem dant, ut potestatem accipiant; & maritos peccare sinunt, ne ipsæ peccare prohibeantur. Putant enim sibi vetari non posse, quod coniugi concedunt; quasi, pari iure, liceat utrinque delinquere; & vnus in altero ægrè ferre non possit, quod ipse facit, cum fidem frangenti, fides frangi possit. Atqui Deus fidem non frangit; seruate, ô miseri, quod Deo spondidistis. Non est in coniugis potestate, fidem laxare. Ob hanc mutuam dissimulationem, perfidiam non excusatis, sed geminatis. Quare duplex est hoc malum, vnum prostituti, prostituentis alterum. Quod non de peccato duntaxat intelligo, sed etiam de animi dolore. Dolet enim utique, qui vendere vxorem precio cogitur: & dolet vxor, si videt, se pecunijs esse coniugi viliorem. *Misit aliquando David nuntios ad Iffoeth filium Saul dicens: Redde vxorem meam Michol, quam despondi mihi centum præputijs Philistinum. Misit ergo Iffoeth, & tulit eam à viro suo Phaltiel, filio Lai. Sequēbaturq; eam vir suus plorans vsque Bahurim. Quantum plorabit, qui vxorem suam viderit duci in cubile alienum vanalem, nec ylo iure, sed insigni infamia sua euntem? Et malum igitur est, & semper coniuncta cum magno malo, fides tot violata.*

X. Verùm quia huc vsque de viris adulterio matrimonium fœdantibus potissimum egimus, ostendendum est, à feminis etiam hanc fidem non rariùs violari, ne superbiant, tanquam castiores. Enimuerò, si ad comparisonem veniatur, fraudes hïc longè odio digniores inuenientur. Certè Poëta, ad nescio quam scribit:

Obicitur